C20 – CUL3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

16 oktober 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het pesten via de nieuwe media

Interpellatie van mevrouw Niki De Gryze tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de financiële problemen van het Poëziecentrum in Gent
Vraag om uitleg van de heer Dirk Holemans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de situatie van het Gentse Poëziecentrum
Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de jaarlijkse dotatie die aan het Vlaams Fonds voor de Letteren, het VFL, wordt toegekend
Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de verdere uitvoering van het socialprofitakkoord in de sectoren die onder zijn bevoegdheid vallen

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Dinsdag 16 oktober 2001

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Marijke Dillen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.05 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het pesten via de nieuwe media

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Roegiers tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het pesten via de nieuwe media.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, pesten is uitgegroeid tot een probleem dat veel geledingen van de maatschappij raakt. Op dit probleem is er ondertussen een reactie gekomen, onder meer door de oprichting van de VZW Stichting Antistalking/antimobbing, of kortweg Sasam, dat zich het lot van de gepesten aantrekt en fungeert als meldpunt. Ook de federale regering keurde onlangs nog een voorontwerp van wet goed inzake pesterijen op het werk. Pesten op het werk of op school is dus sinds kort geen taboe meer. Scholen organiseren zich om dit sluipend gif te bestrijden door allerlei werkgroepen en gespecialiseerd personeel in te schakelen. Ook in de bedrijfswereld zijn, naar aanleiding van enkele dramatische voorvallen, maatregelen genomen om dit maatschappelijke probleem aan te pakken. De vorige weken heb ik daarom reeds de ministers Vogels, Van Grembergen en Vanderpoorten ondervraagd over het pesten op de werkvloer. Bij het voorbereiden van die vragen ben ik gestuit op het probleem dat ik nu zou willen aankaarten, namelijk het pesten van kinderen en jongeren via de nieuwe media.

– *De heer Dany Vandenbossche treedt als voorzitter op.*

Uit een beperkte Nederlandse steekproef, uitgevoerd en georganiseerd door ‘De Kinderconsument’ in samenwerking met de kinderprodiver Surfkids, blijkt dat het pesten van en door kinderen en jongeren via gsm’s, met sms-berichtjes, en via internet, met e-mails, opgang maakt. Zo’n 25 percent van de ondervraagde kinderen zei al zeker één maal het slachtoffer te zijn geweest van dergelijke cyberpesterijen. In de groep dertien- tot achttienjarigen blijkt dit percentage op te lopen tot een derde. 15 percent van de jongeren geeft toe wel eens dergelijke pesterige e-mail of sms-berichtje te hebben verstuurd.

Bij mijn onderzoek stuitte ik op twee echt pijnlijke voorvallen. Die vonden weliswaar in Nederland plaats, maar ik wil ze toch belichten om te illusteren hoe ver kinderen en jongeren gaan. Natuurlijk ben ik ervan overtuigd dat het niet alleen kinderen en jongeren zijn die elkaar pesten, ook volwassenen doen dit. Enkele maanden geleden bleek dat twee meisjes uit de basisschool een vriendinnetje uit hun klas hadden aangeboden op een webstek gewijd aan seks voor volwassenen. Ze deden dit niet om zomaar even te plagen. Het was echt doordacht en het gebeurde uit pesterige overwegingen. Dergelijke dingen kunnen dus vrij ver gaan. Van overal ter wereld werd dit meisje bestookt met de meest smeuïge en vieze taal. Een tweede voorval was een jongen van zestien die kampte met zelfmoordneigingen. Jongens uit zijn klas lieten via sms’jes weten dat hij er dan toch maar het best zo snel mogelijk een einde aan maakte, en gaven hem suggesties over hoe hij dat zou kunnen doen. Dit alles stemt tot nadenken.

Roegiers

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van dergelijke virtuele pesterijen, en de maatschappelijke gevolgen ervan, bij kinderen en jongeren ? Indien dat het geval is, hebt u reeds maatregelen genomen of overweegt u maatregelen te nemen om deze toestanden in de toekomst aan te pakken ? Waaruit bestaan die maatregelen concreet ? Wordt er samengewerkt met, bijvoorbeeld, internetproviders, gsm-operatoren of het Kinderrechtencommissariaat ?

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil me aansluiten bij deze vraag van de heer Roegiers. Toch wil ik ook oproepen tot een breder debat. Ik stel vast dat de heer Roegiers de diverse ministers afzonderlijk heeft ondervraagd over dit ernstige onderwerp, dat jammer genoeg steeds grotere proporties aanneemt. Twee weken geleden hadden we hierover een vraag om uitleg in de commissie voor Welzijn. Misschien hebben er ondertussen nog plaatsgevonden. Gelet op het feit dat dit probleem steeds erger wordt, is het misschien nuttig dat dit parlement eens uitzoekt hoe het probleem in zijn totaliteit kan worden aangepakt, over de bevoegdheidsgrenzen tussen de ministers heen. Dan heb ik het over alle geledingen van de maatschappij, en niet alleen over de nieuwe media : het gaat over kinderen, over de jeugd, over de werknemers, over ex-echtgenoten enzovoort.

– *De heer Jos Stassen, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, dit is inderdaad een probleem dat men tot op heden heeft onderschat. Een goede communicatie terzake en een totaalaanpak van het probleem lijken me noodzakelijk. Als vader werd ik al geconfronteerd met dit probleem : enerzijds werd er een pestcampagne gevoerd tegen een van mijn kinderen, anderzijds deed een van mijn kinderen mee aan een pestcampagne. Dat zijn zaken waar een mens wel van schrikt.

Om het over de vraag over pesten via de nieuwe media zelf te hebben, zoals de heer Rogiers opmerkt is pesten inderdaad een algemeen probleem. Dat de nieuwe communicatiemogelijkheden niet enkel ten goede worden gebruikt, is al meermaals aangetoond. Zo is er bijvoorbeeld een vorm van nieuwemediavandalisme waarbij hulpdiensten worden platgelegd via anonieme telefoontjes. Het probleem van het virtueel pesten werd mij reeds eerder gesignaleerd. Het vormt niet alleen een probleem in Nederland. In Groot-Brittannië is het blijkbaar een echte pest en worden de telefonische hulpdiensten overladen met meldingen van kinderen die worden bedreigd, gepest of geïntimideerd. Het onderzoek waaruit u citeert was mij nog niet bekend.

Navraag bij de Kinder- en Jongerentelefoon leerde mij dat het probleem in Vlaanderen nog niet zo uitgesproken is. Ik zeg dus niet dat het niet bestaat, maar dat het niet wordt uitgesproken, letterlijk dan. De medewerkers van de Kinder- en Jongerentelefoon worden op dit ogenblik nauwelijks, en sommigen zelfs helemaal niet, met het probleem geconfronteerd. Volgens de medewerkers van de Kinder- en Jongerentelefoon vormt de traditionele, directe manier van pesten nog steeds de grootste klacht bij kinderen. Ook de Kinder- en Jongerentelefoon biedt op dit ogenblik in het draaiboek voor de medewerkers blijkbaar geen eenduidig antwoord op dergelijke nieuwemediapestvragen.

U wees er zelf al op, maar ik wil toch nog duidelijk zeggen dat pesten een algemeen fenomeen is, dat zich bij alle leeftijden voordoet. Als minister van Jeugd ben ik altijd voorzichtig om me enkel op kinderen en jongeren te focussen bij problemen die zich in de hele samenleving voordoen.

U geeft eveneens zelf aan dat er organisaties ter ondersteuning van gepesten bestaan en dat scholen reeds werken rond dit thema. Zo wordt er binnen Onderwijs op dit ogenblik gewerkt aan een actieplan ‘antisociaal gedrag op school’ en wordt er in de lessen leefsleutels reeds veel aandacht besteed aan sociale vaardigheden en aan de problematiek van het pesten.

Zowel minister Landuyt als minister Van Grembergen werken aan meldpunten voor pesten op het werk enerzijds en pesten binnen de administratie van de Vlaamse Gemeenschap anderzijds.

De landelijk erkende jeugdorganisatie ‘In Petto’ werkt op dit ogenblik aan een draaiboek voor jeugdbegeleiders. Het heet ‘Gelukkig zijn’ en gaat over het psychosociaal welzijn van kinderen en jongeren. In dit draaiboek is er ook aandacht voor pesten. De organisatie ‘Jeugd en Vrede’ heeft van werken rond pesten een van zijn prioriteiten gemaakt. ‘Jeugd en Vrede’ biedt onder andere interactieve tentoonstellingen, films, video’s, doeboeken, interactieve theaterstukken, een interactieve

Anciaux

site en een werkmap voor leerkrachten en jeugdbegeleiders aan. 'In Petto' en 'Jeugd en Vrede' hebben zich tot nu toe enkel aan de traditionele vormen van pesten gewijd, en dus niet aan het pesten via de nieuwe media.

Indien zou blijken dat het fenomeen pesten in deze nieuwe multimediale verschijningsvorm werkelijk problematische proporties aanneemt, dan moet er binnen bestaande projecten aandacht aan worden geschonken. Ik zal dan ook, naar aanleiding van uw vraag, de genoemde organisaties aanschrijven met de vraag om ook aandacht te besteden aan het multimediale pesten, indien dat nodig zou blijken.

Binnenkort gaat er een werkgroep van start met de bedoeling om samen met de minister van Welzijn en de minister van Onderwijs een algemeen kader uit te tekenen voor preventie bij jongeren. Ongetwijfeld zal ook de door u geschetste problematiek daar aan bod kunnen komen. Indien kinderen en jongeren hiervan zelf de noodzaak aangeven, zal ik niet nalaten om verdere initiatieven rond het multimediale pesten te ontwikkelen.

Verder kan ik de kinderen die herhaaldelijk met pesten via de nieuwe media worden geconfronteerd enkel aanraden deze gsm- of e-mailberichtjes niet te wissen. Hoewel ik de buitengerechtelijke en preventieve aanpak veruit prefereer, kunnen bij terugkerende en bijzonder buitensporige gevallen de bevoegde diensten ongetwijfeld de daders opsporen. Bij dergelijke buitensporige gevallen kan dan worden overwogen een klacht neer te leggen. Ik zal aan mijn collega Verwilghen, minister van Justitie in de federale regering, vragen wat de juridische mogelijkheden en beperkingen in dat verband zijn. Ik zal ook de gespecialiseerde instanties van zijn antwoord op de hoogte brengen.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb nog twee korte aanvullende bemerkingen.

Pesten is een fenomeen van alle tijden. Bij het pesten via de nieuwe media is het wel voor het eerst dat het pesten binnendringt in de geborgenheid van het gezin. Vroeger werden briefjes in schooltassen gestoken en dergelijke, nu dringen die sms- en e-mailberichtjes door tot de plaats waar het kind zich het meest veilig voelt, namelijk thuis. Voor de psyche van een kind is dat vrij erg.

Ik heb nog een tweede bemerking, waarvan ik wel weet dat de minister er niet meer van moet worden overtuigd. Als er aan maatregelen zou worden gewerkt, moet dat gebeuren in samenwerking met kinderen en jongeren. Zij kunnen namelijk bijna ervaringsdeskundigen worden genoemd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Niki De Gryze tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de financiële problemen van het Poëziecentrum in Gent

Vraag om uitleg van de heer Dirk Holemans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de situatie van het Gentse Poëziecentrum

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de jaarlijkse dotatie die aan het Vlaams Fonds voor de Letteren, het VFL, wordt toegekend

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw De Gryze tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de financiële problemen van het Poëziecentrum in Gent, met daaraan toegevoegd de vragen om uitleg van de heer Holemans tot minister Anciaux, over de situatie van het Gentse Poëziecentrum en van de heer Vandenbossche tot minister Anciaux, over de jaarlijkse dotatie die aan het Vlaams Fonds voor de Letteren, het VFL, wordt toegekend.

Mevrouw De Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 1 januari 1997 erkende de toenmalige minister van Cultuur het Poëziecentrum in Gent als Vlaams-Nederlands steunpunt voor Nederlandstalige poëzie in Europa. Het centrum was toen al 16 jaar actief.

Het Poëziecentrum is een informatie-, documentatie- en studiecentrum voor Nederlandstalige poëzie en voor in het Nederlands vertaalde buitenlandse

De Gryze

poëzie. In de bibliotheek van de instelling zijn 28.000 poëziebundels, bloemlezingen en andere werken beschikbaar. Bovendien zijn er 4.000 knipselmappen, tijdschriften en een archief. Het Poëziecentrum is een van de belangrijkste poëzieuitgeverijen en heeft een eigen poëziekrant. Het organiseert activiteiten ter promotie van de poëzie, zoals de Poëzieroute tijdens het Keizer Kareljaar. Vroeger organiseerde het ook zeer interessante literatuurmiddagen, maar door de financiële moeilijkheden gingen die in 1998 een heel jaar niet door. De literatuurmiddagen zijn nadien omgedoopt tot De Paarse Zetel. De vergoedingen voor de schrijvers zijn ten laste van de bibliotheek. De vergoedingen voor de andere geïnterviewden, zoals de heer Deruddere aanstaande donderdag, zijn ten laste van de dienst Culturele Zaken van de stad Gent.

Zo ziet u dat de financiële problemen van het centrum niet van vandaag of gisteren, maar wel van eergisteren dateren. Ik weet niet of er in deze kwestie een bevoegdheidsverdeling kan gebeuren tussen een zakelijke en een artistieke directeur ? De heer Tibergien zou dan artistiek directeur worden. Dat zou natuurlijk nog meer geld kosten.

Op 23 augustus 2001 berichtten verschillende kranten opnieuw over problemen. Het centrum heeft te kampen met plaatsgebrek en een tekort aan mankracht. Vorig jaar heeft het trouwens gebrand in het centrum en de overheid moet daar nog altijd geld voor betalen.

De stad Gent helpt het centrum volop bij het zoeken naar een nieuwe locatie. Welke locaties komen in aanmerking ? Er is het Stadsarchief in de Abrahamstraat. Er is de Bijlokesite waar het toneelconservatorium reeds is gevestigd. Op de Vrijdagsmarkt staat een gebouw van twee verdiepingen dat in aanmerking komt. De laatste optie is een nog ongekende locatie : een huurhuis in het centrum van Gent. De stad Gent zal ook financieel een steentje bijdragen.

De provincie heeft in 1999 de subsidies opgetrokken van 310.000 frank naar 560.000 frank. Nu is de subsidie echter verminderd tot 500.000 frank. De heer Tibergien, directeur van het centrum, dreigde eerst het Poëziecentrum te Gent te sluiten en er op 31 december 2001 mee naar Nederland te verhuizen, indien het Vlaams Fonds voor de Letteren de subsidies niet verdubbelt.

Ik weet dat het VFL een autonome instelling is, maar dat mag voor de minister geen reden zijn om niets te ondernemen. Het VFL voert immers het letterenbeleid van de minister van Cultuur uit. Bovendien is de aanwezigheid van een regeringscommissaris bij elke bestuursvergadering volgens het fonds een duidelijk bewijs van rechtstreekse controle vanwege de minister. Het VFL geeft toe dat 7 miljoen frank te weinig is om te professionaliseren. Is het dan niet mogelijk het bedrag dat het fonds moet verdelen, te verhogen ?

Het Poëziecentrum is uniek in Vlaanderen en heeft opvoedkundige waarde. In de beleidsnota 2000 tot 2004 van de minister, die een concrete uitwerking is van de basisopties van het regeerakkoord, staat dat een aantal instellingen en initiatieven de literaire scene op landelijk niveau hebben gebracht. Verder staat erin dat door het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur, het Poëziecentrum en de poëziezomer van Watou spraakmakende initiatieven tot stand kwamen en dat die dynamiek kansen moet blijven krijgen. Bovendien lezen we dat het wenselijk is dat er in drie grote steden een herkenbaar literatuurhuis met een specifiek karakter actief is. In Gent vervult het Poëziecentrum die rol. Het moet dus verder worden uitgebouwd.

Ik wens van de minister te vernemen of hij alles in het werk zal stellen om het centrum in al zijn facetten de financiële mogelijkheid te bieden om in Vlaanderen te blijven en verder uit te bouwen.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in De Standaard verscheen er een oproep, ondertekend door meer dan honderd personaliteiten, die ons wees op de chronische en acute problemen van het Poëziecentrum. Ik zeg chronisch omdat enig zoekwerk in het archief van dit parlement mij leerde dat mevrouw Maes enkele jaren geleden al zei dat een van de problemen van het cultuurbeleid is dat de instellingen net iets te weinig krijgen om goed te kunnen functioneren. In de oproep ging het zowel over financiële als over huisvestingsproblemen.

De Gentse schepen van cultuur, de heer Van Rouveroij zei in zijn antwoord op een vraag van Agalev-gemeenteraadslid Watteeuw dat er reeds enkele opties werden geformuleerd. Op Vlaams niveau stelde de minister dat de politiek van het Poëziecentrum behoort tot de bevoegdheid van het autonome VFL.

Het fonds reageerde heel kordaat op de oproep. Het zei dat het achter het bewind van de minister staat, zoals verwoord in de beleidsnota Cultuur.

Holemans

Daarin staat het centrum omschreven als een spraakmakend initiatief dat nog kansen moet krijgen. Het fonds zegt ook dat dergelijke organisaties geen subsidies moeten verwachten voor activiteiten die niet onder de bevoegdheid van het fonds vallen. Volgens het fonds zijn de documentatiefunctie en de uitgave van de Poëziekrant prioritair. De archiveringsfunctie moet een plaats krijgen in het erfgoedbeleid. Manifestaties wil het fonds eveneens niet ten volle ondersteunen. Het Vlaams Fonds voor de Letteren besluit dat er op korte termijn nood is aan een breed overleg over de archieffunctie. Het Gents Poëziecentrum zegt dat het een geïntegreerd centrum voor poëzie is, met een aantal functies die aan elkaar verbonden zijn en die elkaar versterken. Het voorstel van het fonds om het centrum op te splitsen in een aantal entiteiten die afzonderlijk kunnen worden gesubsidieerd, erkent de unieke geïntegreerde functie van het centrum niet. Na anderhalf jaar onderhandelen is er nog steeds geen meerjarenovereenkomst afgesloten en de omschrijving van het focuspunt ontbreekt.

Ik sluit me aan bij de reactie van minister Anciaux dat de overheid in een fonds niet continu mag ingrijpen. Aan de andere kant is er de beleidsnota Cultuur waar het Poëziecentrum in vermeld wordt en waar ook het VFL zich achter schaart. Er is een gezond spanningsveld, maar we moeten erop toezien dat het goed afloopt.

Wat is de timing voor de afronding van het dossier focuspunten, meer bepaald voor het afsluiten van meerjarenovereenkomsten ? Wat is uw houding, minister Anciaux, tegenover de stelling van het VFL dat het enkel twee van de vier pijlers van het Poëziecentrum, de documentatiefunctie en de Poëziekrant, wil ondersteunen ? Na de oproepen in de kranten en de communicatie via de media is het goed dat alle betrokken actoren de koppen bij elkaar steken. Gaat u in op de oproepen van het VFL en van het Poëziecentrum om een breed overleg te organiseren over de toekomst van het Poëziecentrum ? Ik ben ervan overtuigd dat u daar volledig achterstaat.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Een aantal maanden geleden hebben we een hoorzitting gehad over de beheersovereenkomst met het Vlaams Fonds voor de Letteren. Uw houding, mijnheer de minister, dat dit fonds autonoom moet functioneren, is ook de mijne. In het begin, toen men over de problemen van het Poëziecentrum heeft gepubliceerd, sprak men over een adviescommissie van de minister. Men bedoelde daar het VFL mee. Dat fonds is iets helemaal anders dan een adviescommissie. Het is een autonome instelling die haar beleid binnen een totaalpakket voert, gebaseerd op het beleid van de minister of van de Vlaamse regering.

Sinds die beheersovereenkomst hebben we niet veel meer gehoord over het VFL. Zoals ieder van ons weet, lijdt het aan een aantal kinderziekten. Er zijn ook een aantal decretale problemen, onder meer over beroepsprocedures tegen de beslissingen van het VFL. Daarop wil ik later terugkomen. Op dit moment zoekt het fonds zijn weg, maar het werkt niet erg snel.

Het Poëziecentrum is in de loop der jaren af en toe gaan aankloppen bij de stad, de provincie en de Vlaamse Gemeenschap. Zeven jaar geleden heeft de stad 400.000 frank gegeven, en toen waren er ook al problemen. Het VFL geeft aan het Poëziecentrum 7 miljoen frank subsidie, met de mededeling dat men met de huidige budgetten niet veel meer kan doen. Ik vraag niet om in het fonds in te grijpen. Het VFL moet zich aanpassen aan de beleidsnota.

Zal het Fonds in de loop van de komende vier jaar over voldoende middelen beschikken om aan al die vragen tegemoet te komen ? Naast het Poëziecentrum vraagt ook de literatuurwereld geld. Als men dat probleem wil oplossen, zal men het VFL beter moeten spijzen dan nu het geval is.

De voorzitter : Dit heeft ook te maken met de positie van de autonome fondsen en met de manier waarop de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement op dit vlak nog kunnen interveniëren. Grotendeels kan dit enkel nog bij het opstellen van de begroting, bij het bespreken van de beheersovereenkomsten en bij het evalueren van de werking op het einde van de beheersperiodes. Met uitzondering van de VRT, zijn we dit niet gewoon.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, ik ben er me ten volle van bewust dat het Poëziecentrum in Gent in het verleden een zeer verdienstelijke werking heeft ontwikkeld en daardoor een unieke plaats heeft verworven in het Vlaamse en in het hele Nederlandstalige letterkundige landschap. Om die reden het ik het Poëziecentrum expliciet vermeld in mijn beleidsnota Cultuur.

Anciaux

Wat ik toen heb verklaard, is nog steeds de onverkort geldende beleidsoptie. De uitvoering van het letterenbeleid is bij decreet toevertrouwd aan het Vlaams Fonds voor de Letteren. De modaliteiten van de optimale realisatie van de beleidsopties behoren tot de verantwoordelijkheid van dit fonds, dat hierop zelf zal worden beoordeeld.

In deze context erkent en subsidieert het VFL een aantal instellingen en organisaties als focuspunt. Met deze organisaties wordt een meerjarenovereenkomst afgesloten. Het VFL tracht de vier verschillende organisaties die momenteel als focuspunt in aanmerking komen, namelijk het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur, Behoud de Begeerte, Het Beschrijf en het Poëziecentrum, in een coherent geheel of plan in te schakelen. Deze expliciete oefening is in het verleden nooit gemaakt.

Momenteel wordt hierover in het VFL nog vergaderd op verschillende niveaus, met name in de commissie, in de raad van deskundigen en in het bestuur. Na het opstellen van de eigen begroting 2002, wat normaal gezien vandaag zou moeten gebeuren, wil het VFL hierover meer duidelijkheid krijgen.

In de context van het algemene, coherente plan voor de verschillende focuspunten zal het VFL de essentiële functies bepalen die het in elk van de focuspunten prioritair wenst te ondersteunen. Bij het behandelen van de dossiers zal het VFL tevens de zakelijke kant en het management van de organisaties onderzoeken. Dit onderzoek dient uiteraard rekening te houden met het belang van de ontwikkelde werking die voor ondersteuning wordt voorgelegd.

In dit verband heeft het VFL opgemerkt dat een aantal initiatieven van het Poëziecentrum te zwaar verlieslatend zijn en niet goed worden gerund. Aangezien een overeenkomst steeds tussen twee partijen wordt afgesloten, lijkt het me wenselijk dat het VFL en het Poëziecentrum hun contract samen bespreken. Tijdens die bespreking dienen ze de kerntaken en de noodzakelijke opdrachten in rekening te brengen. Hierbij dienen ze tevens rekening te houden met de volwaardige plaats van het Poëziecentrum in het Vlaamse letterkundige landschap, in het bijzonder in het poëzielandschap.

Indien ze niet tot de kerntaken van het VFL behoren, is het mogelijk dat bepaalde activiteiten, bijvoorbeeld de archiveringsfunctie, op grond van andere regels zullen worden gesubsidieerd. Dit moet nog nader worden onderzocht.

Ik kan de bezorgde leden van deze commissie vandaag al melden dat ik het Vlaams Parlement zal vragen om de dotatie voor 2002 met 414.000 euro, ofwel 16.700.719 frank te verhogen. Dit zou het totaalbedrag op 4.028.000 euro, of 162.489.117 frank brengen. Het betreft hier een hoger bedrag dan ik in het verleden zelf naar voren heb geschoven. Aangezien ook in 2000 een forse verhoging is doorgevoerd, betreft het hier bovendien al een tweede forse verhoging.

Zodra de begroting van de Vlaamse regering is goedgekeurd, zal ik het VFL onder meer verzoeken om de subsidie aan het Poëziecentrum te verhogen, zodat het bestaan en de werking van deze waardevolle instelling niet nodeloos in het gedrang worden gebracht.

De beslissing om de subsidies van het VFL te verhogen, sluit aan bij mijn doelstelling om de dotatie aan het VFL jaarlijks en systematisch te laten toenemen. Op die manier wil ik het krediet voor de letteren op een behoorlijk, met de Nederlandse situatie vergelijkbaar peil brengen. De subsidiëringen van het VFL binnen de Vlaamse letteren moeten dan in overeenstemming zijn met de beleidsbepalingen die in de beleidsnota Cultuur zijn vervat. Indien we de Vlaamse en de Nederlandse situatie vergelijken, mogen we ons evenwel niet tot het Nederlands Fonds voor de Letteren beperken. We moeten ook rekening houden met het Productiefonds.

Aangezien op vele plaatsen nog steeds de idee leeft dat Vlaanderen te weinig middelen aan de letterkunde besteedt, wil ik hier expliciet de nadruk op leggen. In verhouding zullen we het Nederlandse niveau al in 2002 bereiken. Ik heb geen zicht op eventuele verhogingen die in Nederland zouden worden doorgevoerd. Oorspronkelijk hadden we voorzien om in 2004 de verhouding van eenderde tegen tweederden te bereiken. Nu blijkt dat we dit doel al eerder zullen bekomen. Dit betekent trouwens niet dat ik niet langer zal trachten om jaarlijks een verhoging door te voeren. Ik wil me inspannen om het Poëziecentrum eerlijke kansen te geven.

Anciaux

Het VFL heeft verklaard dat het over deze materie een breed overleg wenst. Ik ondersteun dit goede voornemen. Ik vraag alle betrokken partners, met inbegrip van de stad Gent en de provincie Oost-Vlaanderen, om dit overleg spoedig te laten plaatsvinden.

Ik zou hier nog enkele korte opmerkingen aan willen toevoegen. Ik wil de bijkomende middelen voor het VFL verbinden aan een herziening van de beheersovereenkomst. Deze herziening moet ons de kans bieden om meer te doen voor de focuspunten en voor het Poëziecentrum in het bijzonder dan het uiten van wensen.

Ik wil er tevens op wijzen dat de evaluatie van het VFL voor het voorjaar van 2002 was aangekondigd. Aangezien ik een volledige jaarwerking op een correcte wijze wil evalueren, zal dit zeker doorgaan. Het betreft hier geen stok achter de deur. Dit is een kwestie van goed beheer. In het kader van het beter bestuurlijk beleid in Vlaanderen zijn in het Vlaams regeerakkoord een aantal opties vastgelegd. In functie van de evaluatie van het VFL zullen we in de toekomst misschien een aantal beslissingen moeten nemen.

Tot slot wil ik de heer Holemans erop wijzen dat de door hem aangehaalde uitspraken van mevrouw Maes van enkele jaren terug dateren. Mijns inziens leveren we op dit vlak aanzienlijke inspanningen. Het klopt evenwel dat er in Vlaanderen nog heel wat zinvolle initiatieven zijn die op meer steun rekenen dan ze momenteel ontvangen. Het is mijn bedoeling om die bekommernis steeds centraal te stellen.

De voorzitter : Mevrouw De Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Kunt u een termijn geven inzake de bespreking over de kerntaken tussen het VFL en het Poëziecentrum ?

Minister Bert Anciaux : Die gesprekken werden al volop gevoerd. Ik kan niet precies zeggen wanneer ze zijn afgerond, maar eigenlijk was het de bedoeling om een aantal conclusies te trekken, in functie van de ontwerpbegroting die ze opstellen.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Daarnet was ik even geschiedkundig, als de voorzitter het toelaat zou ik ter afsluiting even poëtisch willen zijn. Ik heb hier een mooi gedicht van Stefaan van den Bremt, over lyriek en politiek. De dichter zegt erin dat het land nood heeft aan meer emotie. Ik denk dat de minister het daarmee eens kan zijn. Hij schrijft : 'Goede lyriek deed nooit onder voor de politiek. Beide vullen een tekort met woorden.' Om te vervolgen : 'Het gat dat u beheert, heren, schreeuwt om duurzaam dichtwerk.'

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Inderdaad, indien men verfondst en men geeft autonomie aan een fonds, dan is dat fonds groot genoeg om de nodige beslissingen te nemen, mits het de beleidslijnen volgt. Daar moeten we vanuit gaan. Ik steun het voorstel van de minister om dit fonds te evalueren volledig. Er zitten immers nog een aantal gaten in het decreet. Zo is er onmiskenbaar een probleem inzake de beroepsprocedures : soms nemen dezelfde instanties kennis van iets in beroep. Juridisch is dit natuurlijk verwerpelijk. Ik wil een voorstel van decreet indienen met een aantal technische wijzigingen opdat dergelijke dingen onmogelijk zouden worden.

Daarnet werd hier de heer Tibergien geciteerd, die deze zomer dit probleem aankaartte. Dat is het probleem van dit parlement : we zijn nu drie maanden verder, en ondertussen is dat huis nog meer uit zijn voegen gegroeid. Ik wil ook iets citeren, geen gedicht, maar een uitspraak van Anneke van Erp van de Stichting Schrijven, in NRC Handelsblad. Over de vraag van de heer Tibergien zei ze het volgende : 'We steunen de poging van het Poëziecentrum om in betere omstandigheden te komen, maar laten we eerlijk zijn : ook wij hebben een krap budget.'

De voorzitter : De minister zei net dat hij dit ingehaald heeft en het nog verder wil inhalen. In die zin zullen we hen zelfs voorbijsteken.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Ik ben geen expert inzake die beheersovereenkomst met het Vlaams Fonds voor de Letteren. Ik wil alleen zeggen dat men in andere domeinen werkt met bijaktes per jaar wanneer men beheersovereenkomsten afsluit. De heer Vandenbossche kondigt een initiatief aan. Misschien is dat een mogelijkheid.

De heer Dany Vandenbossche : Ik kondig geen initiatief aan wat de beheersovereenkomst betreft. Die overeenkomst behoort immers tot de taken van de uitvoerende macht. Ik kondig alleen maar aan dat ik een aantal zeer technische wijzigingen wil aanbrengen aan het decreet, omdat een aantal dingen absoluut niet kunnen functioneren zoals ze zijn bepaald in het decreet. Misschien moeten we dat maar eens doen, in overleg. Dat sommige dingen niet functioneren is de klacht die ons vanuit de literatuurwereld bereikt. Waarschijnlijk leeft dat gevoel ook wel binnen het fonds. Dat weet ik echter niet, want ik heb het niet gecontroleerd. Maar wellicht zullen de fondsleden het wel beamen, hoewel het ook zo is dat beoordelaars niet altijd beoordeeld willen worden.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door mevrouw De Gryze en door de heer Holemans werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

De vergadering wordt geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.48 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.55 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de verdere uitvoering van het socialprofitakkoord in de sectoren die onder zijn bevoegdheid vallen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de verdere uitvoering van het socialprofitakkoord in de sectoren die onder zijn bevoegdheid vallen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, mijn vraag om uitleg sluit aan bij een aantal vragen uit het verleden over de regularisatie van de DAC'ers. Deze regularisatie staat, zoals bekend, in het regeerakkoord. Onder invloed van de Vlaamse intersectorale akkoorden is hierin sneller schot gekomen dan aanvankelijk gepland was. Op mijn laatste vraag om uitleg die ik hierover stelde, rond Pasen van dit jaar, antwoordde de minister nog dat hij wel een poging wou ondernemen. Daar het in de welzijnssector heel vlot was gegaan, zou de uitvoering van het socialprofitakkoord voor de sectoren waarvoor hij bevoegd was misschien sneller lukken, aldus de minister. De administratie zou er misschien tijd voor hebben, indien er middelen en mogelijkheden voor zouden zijn. Ik heb het opzettelijk over 'de sectoren waarvoor hij bevoegd was', daar de minister bij het afsluiten van de akkoorden over andere bevoegdheden beschikte dan nu. Het lijkt me dus interessant om te horen over welke sectoren het in de toekomst zal gaan.

Er zou een stappenplan worden opgesteld om de ongeveer 1.300 DAC'ers in de culturele sector te laten overschakelen naar reguliere tewerkstelling. Dit zou een aantal inhoudelijke en budgettaire problemen met zich meebrengen. Ik noem enkele inhoudelijke problemen. Zo waren alle organisaties waar DAC-projecten liepen niet altijd erkende organisaties. Ook rijst de vraag wat er gebeurt met de DAC'ers die onder de noemer vallen van de nieuwe decreten die dit parlement heeft goedgekeurd, zoals dat van het lokale cultuurbeleid en de bibliotheken. Zij behoren immers wel tot erkende organisaties, maar zullen in de toekomst misschien vallen onder een decreet dat gewijzigd of afgeschaft is. In verband met dat laatste denk ik aan het decreet inzake de politieke vormingsinstellingen. Bij het in dienst nemen van DAC'ers moest er worden voldaan aan een vrij strikte regelgeving op het vlak van werkloosheid, maar niet op het vlak van kwalificaties. Indien de instelling iemand in dienst had genomen op basis van kwalificaties, dan had ze misschien een andere keuze gemaakt. Mensen die werden aangenomen in het reguliere circuit hebben vaak examens of tests moeten ondergaan. De DAC'ers vaak niet. Op dat vlak rijzen er dus ook inhoudelijke problemen, aangezien niet iedereen op de beste plaats zal zitten naargelang zijn mogelijkheden.

Inhoudelijke problemen zijn er niet alleen bij de werknemers, maar ook bij de werkgevers. Bij welk paritair comité moeten ze in de toekomst worden ondergebracht ? Heeft dit een financiële weerslag ? DAC'ers worden betaald via werkloosheidsuitke-

Van Cleuvenbergen

ringen. Zal men hen nu meer moeten subsidiëren ? Werkgevers weten dat de culturele sector veel beperkter subsidieert. Dat is het grote verschil tussen de culturele sector en de welzijnssector. De organisaties, de werkgevers dus, zullen veel meer eigen middelen moeten investeren. U weet net zo goed als ik dat werkgevers in de culturele sector – de voorzitters en de beheerders van VZW's – in veel gevallen veredelde vrijwilligers zijn. Waar moeten ze die middelen halen ? Sommige sectoren of VZW's hebben een groepsverzekering afgesloten, zo heb ik me laten vertellen. Indien u mensen gaat regulariseren, dan moet u iedereen gelijk behandelen. Dit zijn meerkosten die niet alle organisaties kunnen dragen.

Dit stappenplan is dus belangrijk, niet alleen voor de minister, omwille van inhoudelijke en financiële redenen, maar ook voor werkgevers en werknemers. Ik heb deze vraag opgesteld begin september. Ondertussen is het algemeen bekend geworden dat de minister eraan denkt om de regularisatie van DAC'ers die onder zijn bevoegdheid vallen, te beginnen uitvoeren vanaf 1 januari 2002. Er is dus sprake van heel wat verwachtingen en onrust in de sector, zowel bij werkgevers als bij werknemers.

Om deze redenen heb ik de volgende vragen opgesteld, met het oog op toenemend professionalisme en kwaliteitsbewaking in de sector, als het kan zelfs kwaliteitsverhoging. Ik vind het ook heel belangrijk om de maatregelen tijdig bekend te maken en voldoende zekerheid te bieden, bijvoorbeeld over het bedrag dat zal worden uitgetrokken voor de subsidiëring.

Zijn de berichten over de regularisatie van DAC'ers vanaf 1 januari juist ? Zo ja, welke zijn de modaliteiten waarmee werkgevers en werknemers rekening moeten houden ? Gelden er voor diploma's decretaal vastgelegde afspraken ? Ik denk bijvoorbeeld aan bibliotheken, waar de helft van het personeel binnen enkele jaren hogere kwalificaties zal moeten hebben. Momenteel werken daar via het DAC nog mensen met een veel lager statuut. Wat zijn de arbeidsrechtelijke gevolgen en welke loonschalen moeten er worden gevolgd ?

Geldt het Vlaams intersectoraal akkoord voor alle domeinen die onder uw verantwoordelijkheid vallen ? Geldt het alleen voor erkende organisaties ? Wat gebeurt er met organisaties die vroeger werden erkend maar nu door aanpassingen aan de regelgeving niet meer worden erkend ?

Wat gebeurde er dit jaar in de sectoren die onder uw bevoegdheid vallen concreet met de middelen die werden uitgetrokken om de gebrekkige indexering uit het verleden op te vangen en een loonsharmonisering uit te werken ? Als ik me niet vergis, werd hiervoor in middelen voorzien bij Cultuur en bij Jeugd.

Welke repercussies heeft de regularisatie op de desbetreffende decreten ? Ik veronderstel dat ook daaraan moet worden gesleuteld. Als het voorstel ingaat vanaf 1 januari 2002, zou dit toch wel tot problemen kunnen leiden.

Welke middelen trekt u dit jaar, als voorbereiding, maar vooral de volgende jaren, uit om de regularisatie door te voeren en om de sectoren gerust te stellen ?

De voorzitter : Zo ziet u maar dat de uitspraken van een bepaalde minister van enige tijd geleden over het regulariseren van DAC'ers, heel wat gevolgen hebben voor de concrete realisatie ervan. De politieke weg werd al lang ingeslagen, maar de uitvoering is niet vanzelfsprekend. Eender welke meerderheid zou het hier moeilijk mee hebben gehad. Los van de financiële kant, is het een technisch zeer ingewikkelde kwestie. De vragen zijn zeer duidelijk gesteld, maar toch niet zo gemakkelijk te beantwoorden.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik dank mevrouw Van Cleuvenbergen voor haar vraag. Het Vlaams intersectoraal akkoord voor de socialprofitsector, dat tussen de sociale partners en de Vlaamse regering werd afgesloten voor de periode 2000-2005, heeft wat mijn bevoegdheden betreft betrekking op de sectoren van Volksontwikkeling en Bibliotheken enerzijds en op Jeugdwerk en Sport anderzijds. In de Volksontwikkeling gaat het onder meer over verenigingen, vormingsinstellingen, amateurkunsten en dergelijke. In het Jeugdwerk gaat het over het landelijk jeugdwerk en de deeltijdse vorming.

Het is echter onze ambitie om, voor wat het onderdeel DAC-regularisatie van het akkoord betreft, veel verder te gaan dan de sectoren die zijn opgesomd in deze overeenkomst. Het is de bedoeling om de regularisatie door te voeren in alle sectoren die onder mijn bevoegdheid vallen en voor alle werknemers in een DAC-statuut, ongeacht het feit of de organisatie waarin ze zijn tewerkgesteld door de overheid wordt erkend. Mevrouw Van Cleuvenbergen, ik wil voor alle duidelijkheid nog eens her-

Anciaux

halen dat het gaat om alle onderdelen onder mijn bevoegdheid, niet alleen Cultuur.

Het spreekt voor zich dat de aanpak voor al deze situaties op maat gesneden moet zijn. De aanpak is afhankelijk van de sector en van het feit of de organisaties erkend of niet erkend worden. De concrete modaliteiten van deze aanpak en de eventuele voorstellen tot wijziging van de decreten worden momenteel uitgewerkt in nauw overleg met de sociale partners, zowel vakbonden als werkgeversorganisaties. Over de principiële uitgangspunten, zoals deze zijn vastgelegd in het Vlaams intersectoraal akkoord, kan evenwel geen discussie meer bestaan. Dit houdt onder meer in dat de regularisatie voor de organisatie geen meerkost mag meebrengen. De eventuele meeruitgaven in de begroting 2002 moeten worden gecompenseerd door gelijke inkomsten vanuit het ministerie.

In de oorspronkelijke fasering voor de uitvoering van het Vlaams intersectoraal akkoord was gepland dat de werknemers in een DAC-statuut in de sociaal-culturele sector pas vanaf 2005 werden geregulariseerd. In overleg met de regering en de ministers bevoegd voor Tewerkstelling en Gezondheid en Welzijn werd in de Vlaamse regering op mijn verzoek beslist om de oorspronkelijke fasering te herzien, zodat ook in de sociaal-culturele sector vanaf 2002 reeds werknemers kunnen worden geregulariseerd voor een gedeelte van de projecten. Concreet wordt voor 2002 een bedrag van 115 miljoen frank uitgetrokken voor de regularisatie van de DAC-werknemers in de sociaal-culturele sector. In 2003 en 2004 wordt dit bedrag telkens met 30 miljoen frank verhoogd. We zitten dan aan 175 miljoen frank. Voor 2005 is een verhoging van 35 miljoen frank gepland. Dan komen we aan 210 miljoen frank, wat het totale bedrag is dat we oorspronkelijk hadden gepland voor 2005.

Een verfijning van het stappenplan wordt de volgende maanden vanzelfsprekend verder uitgewerkt in overleg met de sociale partners. Ik wil er wel aan toevoegen dat het totaalbedrag van 210 miljoen frank niet alleen de kost is voor de regularisatie van de DAC'ers, maar dat dit ook vanaf het begin de harmonisatie inhoudt. Als men op deze manier gespreid werkt, kan men natuurlijk met een bedrag van 115 miljoen frank veel meer regulariseren dan de verhouding 115 tegenover 210, als u begrijpt wat ik bedoel.

Ook voor de uitvoering van de andere elementen van de overeenkomst die betrekking hebben op de sociaal-culturele sector, werden reeds in 2001 middelen uitgetrokken. De middelen die werden uitgetrokken voor de loonharmonisering met de loonbarema's in het paritair comité 319 en voor vorming en managementondersteuning zullen worden overgeheveld naar een sociaal fonds dat door vakbonden en werkgevers samen zal worden beheerd.

Voor de eenmalige indexering van de werkingstoelage wordt voor de hele sociaal-culturele sector een bedrag van 3.260.679 frank uitgetrokken, dat zal worden verdeeld over alle rechthebbende organisaties. Hierbij moet echter rekening worden gehouden met de verschillende subsidiemechanismen in de welzijns- en gezondheidssector enerzijds en in de cultuursector anderzijds. Het principe van de enveloppenfinanciering, dat nu reeds in enkele sectoren van toepassing is, wordt verder uitgebreid. In een aantal sectoren kan de werkingssubsidie dus in principe niet worden afgezonderd van het totale subsidiebedrag. Los van de concrete uitvoering van het Vlaams intersectoraal akkoord werden de voorbije jaren de beschikbare budgetten in alle sectoren beduidend verhoogd, zodat in al deze sectoren ook de middelen die beschikbaar zijn voor de werking merkbaar groter zullen zijn.

Voor het algemene principe heb ik er uitdrukkelijk op gewezen dat we overgaan tot de regularisatie van alle DAC'ers van alle sectoren die onder mijn bevoegdheid vallen, ook indien ze in niet-erkende organisatievormen werken. Het kan natuurlijk niet dat de overheid subsidies geeft aan niet-erkende organisatievormen, maar ik denk dat we voldoende creativiteit aan de dag kunnen leggen. Ik kan nu nog niet heel concreet worden, maar ik geef u een voorbeeld van een gedachtegang.

Het lokale cultuurbeleid omvat veel meer dan bibliotheken alleen. Ook in jeugdclubs zijn er DAC'ers tewerkgesteld. De gemeente zou kunnen optreden als begeleider van die DAC'ers, zonder dat dat invloed heeft op de tewerkstellingsplaats zelf. Het algemene principe in verband met de regularisatie van DAC'ers dat voor alle sectoren, dus zowel voor de erkende als voor de niet-erkende, geldt, is dat de regularisatie niet ten koste van het individu mag gaan. We mogen geen algemeen probleem oplossen door mensen in de problemen te brengen. Eens de regularisatie een feit is, zullen we met een aantal onevenwichten worden geconfronteerd. Ik geef een voorbeeld in verband met de Jeugdverblijfcentra.

Als ik me niet vergis zijn er tussen de 15 en de 30 effectieve jeugdcentra en -organisaties. Er zijn 30 tot 35 DAC'ers tewerkgesteld in die sector. We

Anciaux

kunnen denken dat dat ongeveer neerkomt op 2 DAC'ers per organisatie, maar dat klopt niet. Er is immers één organisatie die 28 DAC'ers in dienst heeft. Op macroniveau zal dat voor een verschuiving van het evenwicht zorgen. Het individu mag daar onder geen beding het slachtoffer van worden. We moeten correct zijn en toegeven dat, door een historisch feit, een bepaalde organisatie, in verhouding tot de andere, veel meer middelen zal krijgen. De beoordeling van die organisatie zullen we natuurlijk wel afwegen in functie van haar mogelijkheden. Ik bedoel daarmee dat een organisatie die 28 DAC'ers regulariseert daardoor subsidies en middelen krijgt. We kunnen dan niet voorbijgaan aan het feit dat die organisatie 28 personeelsleden meer heeft dan andere organisaties. We zullen niet beslissen dat die organisatie op basis van de decreten te veel subsidie krijgt, want dan gaan we in tegen het principe van de bescherming van de individuen. Die 28 mensen zullen dus in dienst blijven. We verwachten wel dat zij voor een meerwaarde zorgen. Dat is evident.

We zullen de organisatie en de mensen in kwestie natuurlijk beoordelen op basis van hun werking. De vakbonden aanvaarden dat. Uit die beoordeling zal moeten blijken dat er effectief 28 mensen werken. Als de beoordeling dat bevestigt, dan vind ik het perfect aanvaardbaar en verdedigbaar dat we met de realiteit van de sector rekening houden, ook al zorgt dat voor een scheeftrekking. We behouden dus de 28 mensen, maar de organisatie in kwestie zal meer werk moeten verrichten dan organisaties met minder personeel. Als de maatschappelijke en culturele meerwaarde niet uit de werking zelf blijkt, dan kunnen we slechts geleidelijk aan ingrijpen. Anders zou dat in het nadeel zijn van de mensen die daar nu toch al enige tijd werken.

Ik vind dat de middelen die nu naar de regularisatie van de DAC'ers gaan, steeds voor tewerkstellingsprojecten behouden moeten blijven. Indien er dus op termijn plaatsen verdwijnen die daarna niet opnieuw worden ingevuld, omwille van een gebrek aan meerwaarde, dan moet het geld dat vrijkomt, worden gebruikt voor tewerkstellingsprojecten in de sector. De vakbonden, de sector en ik zijn het over dat principe volledig eens.

In 2002 beginnen we met de regularisatie. De 115 miljoen frank extra middelen geven mij de mogelijkheid om vanaf 1 januari 2002 tussen de 60 en de 70 percent van de DAC'ers te regulariseren. Zowel alle erkende als alle pseudo-erkende instellingen komen in aanmerking. Bij pseudo-erkende instellingen denk ik bijvoorbeeld aan bibliotheken en dergelijke in het lokale cultuurbeleid. We werken snel en hopelijk ook degelijk. Er is volgende week een nieuwe bijeenkomst met de vakbonden.

De looninschaling gebeurt in voortdurend overleg met de sociale partners, maar het is geen gemakkelijke oefening. We kunnen daar zomaar geen algemene regeling voor uitwerken. Eventueel zal er een decretale aanpassing nodig zijn, maar dat zie ik niet gebeuren op korte termijn.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Als hij het heeft over alle sectoren die onder zijn bevoegdheid vallen, dan bedoelt hij dus ook ontwikkelingssamenwerking.

De niet-erkende organisaties zullen voor de meeste problemen zorgen. Ik vind het dan ook logisch dat de timing daarvoor een beetje anders is. Zal voor deze organisaties alles tegen 2005 in orde zijn of zal het na een jaar al in orde zijn ?

De minister zegt allicht terecht dat de middelen die er nu zijn voor tewerkstellingsprojecten, daarvoor behouden moeten blijven. Wil dat ook zeggen dat men bij veranderingen, zoals een personeelslid dat wegvalt en moet worden vervangen, eerst naar de zwakkere werknemers moet kijken of gaat dit verder dan de minister heeft bedoeld ? DAC'ers moeten nog steeds langdurig werklozen zijn en daardoor zijn ze over het algemeen toch zwakkere werknemers. De minister zegt dat de decreten op korte termijn niet moeten worden aangepast. Ik denk echter dat de DAC'ers dan niet aan de normale personeelsvereisten zullen kunnen voldoen, want ze zullen niet steeds het vereiste diploma kunnen voorleggen.

Minister Bert Anciaux : Het is inderdaad de bedoeling om de zaken sneller af te werken dan tegen 1 januari 2005. Ik wil geen valse beloftes doen, dus ik plak er nu geen nieuwe datum op. Het lijkt me echter mogelijk dat we alles kunnen realiseren op twee jaar tijd, ten laatste tegen 1 januari 2004 dus. Dat kan omdat de budgetten voor een deel ook voor harmonisatie dienen. Personeel en diplomavereisten vallen buiten het decreet omdat dit supplementair is. Dat is normaal omdat we daar vanuit het decreet geen subsidie voor geven.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Blijven de zwakkere werknemers een kans maken ?

Minister Bert Anciaux : Dat moet niet decretaal worden opgelegd, het moet in een akkoord worden gegoten. Dat zou het principe moeten zijn. We zullen dit met de sociale partners verder bespreken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.21 uur.*